

**КОНЮШИНА ЛУЧНА
(TRIFOLIUM PRATENSE)
ЯК ПЕРСПЕКТИВНЕ
ДЖЕРЕЛО ДЛЯ
ОТРИМАННЯ
ЛІКАРСЬКИХ ЗАСОБІВ**

Доповідач:
Інна Сахацька

Надземна частина:

- глікозиди трифолін та ізотрифолін,
- дубильні речовини,
- ефірна і жирна олії (2,7-3,5%),
- саліцилова та інші органічні кислоти,
- каротин (7 мг%),
- вітаміни С (80-100 мг%), Е, В₁, В₂, К,
- білки (16-24%),
- вільні амінокислоти – аспарагін, тирозин (до 1,4%),
- клітковина (24-26%),
- безазотисті екстрактивні речовини (понад 40%),
- сполуки кальцію, фосфору,
- біофлавоноїди,
- стероїди,
- сапоніни,
- кумарини,
- хінони.

З **кореня** виділено антигрибкову речовину трифоліризин.

Використання у народній медицині:

- діабет,
- підвищений тиск,
- гострі респіраторні захворювання,
- розлади шлунково-кишкового тракту.
- відвар кореня застосовують у разі запалення придатків, як протипухлинний засіб.
- відвар, настій і настоянку квіток і листя – як відхаркувальний, сечогінний, жовчогінний засіб, як антисептичний у разі циститу, в'яжучий засіб за розладів шлунка, протизапальний, антисклеротичний засіб.

Використання у народній медицині:

- фітоестрогени конюшини допомагають жінкам легше адаптуватися до менопаузи, послаблюючи її симптоми.
- забезпечує детоксикацію не тільки печінки, а й усього організму в цілому, сприяє поліпшенню відтоку жовчі, очищенню лімфи та крові, нормалізує діяльність кишечника.
- сприяє підвищенню імунітету,
- нормалізує обмін речовин і вміст в організмі холестерину.
- Авіценна рекомендував використовувати настоянку конюшини як сечогінний засіб, сік – для загоєння ран, а відвар – для підвищення життєвих сил.

Висновок

❖ Отже, широкий спектр фармакологічних властивостей, достатні сировинні запаси конюшини лучної підтверджують актуальність та доцільність поглибленого її вивчення.

Дякую

за увагу !

